

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 12 januari 2026
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket 22CO41281 Rolnummer Notitienummer parket DE66.WI.102300/2022

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJEN:

, RRN
geboren
van Russische nationaliteit
ingeschreven te
burgerlijke partij, die niet verschijnt, noch iemand voor hem

RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te
burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

tegen:

BEKLAAGDE:

, met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer
beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning

bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

in het pand gelegen te , kadastraal gekend als
, eigendom van , ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te , bij aankoopakte van 10 maart 1995
verleden voor notaris

(feiten vanaf 1 januari 2021 strafbaar gesteld door de artikelen 3.35 en 3.36, 1° Vlaamse Codex Wonen van 2021)

1 een ongeschikte en/of onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

te in de periode van 15 juli 2022 tot en met 23 november 2022 (st. 4-5, 81-84, 120-125, 148-149)

2 een ongeschikte en/of onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

te in de periode van 14 juli 2022 tot en met 21 oktober 2022 (st. 5, 81-84, 126-131)

3 een ongeschikte en/of onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

te in de periode van 14 juli 2022 tot en met 23 november 2022 (st. 5, 81-84, 132-137, 149)

4 een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

te 9200 Dendermonde in de periode van 24 oktober 2017 tot en met 23 november 2022 (st. 5-7, 81-84, 138-143, 150)

5 een ongeschikte en/of onbewoonbare woning 1 te hebben verhuurd aan Jonas Laureys

te in de periode van 1 augustus 2022 tot en met 23 november 2022 (st. 3-4, 81-84, 102-107, 148)

6 een ongeschikte en/of onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

te in de periode van 1 september 2022 tot en met 23 november 2022 (st. 4, 81-84, 114-119, 148)

7 een ongeschikte woning te hebben verhuurd aan (st. 147-148)

te op 23 november 2022

(feiten vanaf 1 januari 2021 strafbaar gesteld door de artikelen 3.35 en 3.36, 1° Vlaamse Codex Wonen van 2021)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 40.925 euro

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

Huuropbrengst tijdens de incriminatieperiode:

Woning : 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 520 euro, in totaal 2.080 euro

Woning : 3 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 550 euro, in totaal 1.650 euro

Woning : 16 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 490 euro, in totaal 7.840 euro

Woning : 2 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 450 euro, in totaal 900 euro

Woning 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 480 euro, in totaal 1.920 euro
Woning 61 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 435 euro, in totaal 26.535 euro

2. PROCEDURE

1. De zaak werd bij de rechtbank aanhangig gemaakt door dagvaarding aan de beklaagde in toepassing van artikel 33 ev. van het Gerechtelijk Wetboek betekend op 21 juni 2024.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtzekerheid van de plaats waar het onroerend goed gelegen is.

2. De rechtbank behandelde de zaak op de openbare terechtzitting van 10 november 2025.

3. De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen, inclusief het openbaar ministerie in persoon van , substituut-procureur des Konings, in haar vordering.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Vooraf: de vordering in ontvankelijk

4. In tegenstelling tot wat de beklaagde voorhoudt, werd de dagvaarding overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van de plaats waar het onroerend goed gelegen is.

De strafvordering is bijgevolg wel ontvankelijk.

3.2 Overzicht van de feiten en beoordeling

5. De beklaagde wordt vervolgd wegens het verhuren, in de periode van 24 oktober 2017 tot 23 november 2022 van een ongeschikte en/of onbewoonbare woningen (tenlasteleggingen A1-A7).

6. De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 (BS 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse Wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3.1, § 1, Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids-, gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, § 1, Vlaamse Wooncode.

Op grond van artikel 3.1, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

- 1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
- 2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;
- 3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuk op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.34, eerste lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt. *"Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie Jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen".*

Terecht merkt de beklaagde op de feiten mogelijk strafbaar zijn op grond van artikel 3.34 van de Codex Wonen en niet op grond van artikel 3.35 en 3.36 zoals vermeld in de dagvaarding. De rechtbank zal de tenlastelegging in die zin aanpassen.

Die verbetering verandert niets aan de feiten waarvoor de beklaagde vervolgd wordt. Uiteraard blijft de rechtbank ook bevoegd om hierover te oordelen. Het verweer van de beklaagde had hier ook betrekking op.

De door de wooninspectie in deze zaak vastgestelde gebreken betroffen ernstige gebreken, namelijk gebreken van nu minstens categorie III, cat. II en I wat de verschillende wooneenheden betrof (zie de stukken 4-5, 81-84 en 146-151 van het strafdossier).

De ten laste gelegde feiten (ook die tussen 24 oktober 2017 en 1 januari 2021) zijn dus ook na 1 januari 2021 strafbaar gebleven. De strafmaten zijn overigens ook dezelfde gebleven.

7. werd hierover verhoord op 24 oktober 2022.

Hij betwistte de gebreken niet maar deelde mee dat hij die, samen met alle anderen, ondertussen hersteld had. Hij zou de inspecteur contacteren wanneer alle herstellingen uitgevoerd waren.

Op 23 november 2022 vond er inderdaad een hercontrole plaats. Maar ook toen moest de wooninspecteur vaststellen dat nog niet alle herstellingen uitgevoerd waren. Het ging hierbij, in tegenstelling tot wat de beklaagde argumenteert in zijn conclusie, niet allemaal om andere gebreken.

8. Op 19 april 2023 vond nog een controle plaats waarbij de wooninspecteur vaststelde dat de beklaagde de herstellingen uitvoeren de wooneenheden conform waren.

9. Er is niet slechts sprake van een schending van de woningkwaliteitsvereisten wanneer een gebrek leidt tot een levensbedreigende situatie. Geen van de woonentiteiten opgesomd in de telastlegging A voldeed aan de toepasselijke woningkwaliteitsvereisten. De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de wooninspecteur in de processen-verbaal van de wooninspectie die zelfs bijzondere bewijswaarde hebben.

De beklaagde betwistte die vaststellingen op zich niet.

10. Ook in conclusie betwis de beklaagde feiten dus niet. Zij voerde enkel aan dat zij onmiddellijk alles gedaan heeft nadat zij door de wooninspectie op de hoogte werd gesteld van de feiten. Het moreel element zou dan ook niet aanwezig zijn in hoogte van de beklaagde.

De rechtbank volgt dat standpunt niet.

Dat de beklaagde de werknemers te goeder trouw in de woningen onderbracht en de gebreken van de woningen niet zou gekend hebben, kan de rechtbank niet aannemen maar is eigenlijk ook irrelevant. Ook wanneer pas na aanvang van de huurovereenkomst gebreken ontstaan die tot gevolg hebben dat de woning niet meer voldoet aan de woningkwaliteitsvereisten, stelt de verhuurder of persoon die de woning ter beschikking zich bloot aan strafrechtelijke vervolging zo hij deze gebreken niet herstelt. Uit het loutere feit dat sommige gebreken zouden ontstaan zijn tijdens de bewoning volgt niet dat ze hoe dan ook toe te schrijven zijn aan een gebrekkig onderhoud van de bewoners en al zeker niet aan opzettelijke beschadiging door de bewoners. De verhuurder of de persoon die de woning ter beschikking stelt heeft gedurende de volledige duur van de huurovereenkomst de verplichting ervoor te zorgen dat de woning in overeenstemming is met de woningkwaliteitsnormen. Zo nodig moet hij daartoe het pand (laten) controleren. Hij moet niet wachten tot er hem een probleem wordt gemeld.

Kwaad opzet is niet vereist voor de strafbaarstelling. De vervolgte misdrijven vereisen (algemeen) opzet als moreel element. Dat is voorhanden bij het wetens en willens, dat is bewust en zonder dwang, plegen van de feiten. De beklaagde maakt rechtvaardiging, schuldonthefing of niet-toerekeningsvatbaarheid zelfs niet enigszins aannemelijk.

De feiten zijn voor de rechtbank dan ook bewezen.

11. Uiteraard berust de bewijslast wel bij het openbaar ministerie. Het is dus aan het openbaar ministerie om te bewijzen dat de gebreken er ook al waren voor de eerste vaststellingen van de wooninspecteur, hier voor 14 juli 2022. Als ernstige tekortkomingen op de woningkwaliteit verwezen de wooninspecteurs hoofdzakelijk naar het elektrocutiegevaar door de elektrische verdeelkasten of het ontbreken van de afdekplaatjes, het ontbreken van kraan, waren er niet per definitie al voorafgaand aan de vaststellingen van de wooninspecteur.

De rechtbank zal de feiten dan ook bewezen verklaren maar, wat de tenlastelegging A4 betreft, slechts vanaf 14 juli 2022 tot en met 23 november 2023 en de beklaagde voor de overige periode vrijspreken.

12. De beklaagde is de verhuurder.

Het misdrijf dat de beklaagde ten laste wordt gelegd, houdt intrinsiek verband met het maatschappelijke doel van de beklaagde. Zij zijn de beklaagde dan ook toe te rekenen zodat de rechtbank de beklaagde zal veroordelen voor de feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A7 (met voorbehoud dus wat de incriminatieperiode betreft voor de tenlastelegging A4).

3.3 Straftoemeting

13. De in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot A7 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor die feiten samen bij toepassing van artikel 65 eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden opgelegd, met name de zwaarste.

14. De rechter bepaalt binnen de door de wet bepaalde grenzen onaantastbaar welke straffen en maatregelen en hun maat noodzakelijk zijn ter realisering van de doelstellingen die hij met de straftoemeting beoogt. Die doelstellingen zijn:

- het uiten van de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;
- het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;
- het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader en
- de bescherming van de maatschappij.

Hierbij houdt de rechtbank rekening met de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent. De rechtbank houdt hierbij ook rekening met de ongewenste neveneffecten van de straf ten aanzien van de rechtstreeks betrokken personen, hun omgeving, en de samenleving.

15. De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren met winstoogmerk moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe. Uit het strafdossier blijkt dat de huurders de beklaagde meermaals op de hoogte stelden van de gebreken en hem aanmaanden om de nodige herstellingswerken uit te voeren. Een dergelijke verhuur is terecht strafbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Het zijn vooral de meest kwetsbaren die onder die omstandigheden gehouden zijn om te wonen.

De straf moet dan ook uiting geven aan de maatschappelijke verontwaardiging die er terecht over dergelijke feiten bestaat. De straf moet ook in verhouding staan tot de door de beklaagde veroorzaakte schade.

16. De beklaagde, _____, werd in het verleden al éénmaal veroordeeld wegens stedenbouwkundige misdrijven.

17. De beklaagde verzocht de rechtbank om haar de gunst van de opschorting toe te kennen.

De rechtbank acht dat hier niet aangewezen. Dat zou onvoldoende de veroorzaakte schade herstellen. Bovendien is helemaal niet aangetoond in welke mate de reclassering van de onderneming – die al veroordeeld werd wegens stedenbouwkundige inbreuken – in het gevaar zou komen bij een veroordeling.

De straf voor de rechtspersoon wordt bepaald via het omzetting voorzien in artikel 41bis van het Strafwetboek.

De rechtbank acht een geldboete zoals hierna bepaald noodzakelijk.

Hiermee wordt uiting gegeven aan de maatschappelijke verontwaardiging die voor de feiten bestaat. Die straf staat ook in verhouding tot de (maatschappelijke) schade die de beklaagde veroorzaakte.

Bij het bepalen van de omvang van de straf houdt de rechtbank wel rekening met het feit dat de beklaagde ondertussen tot volledig herstel is overgegaan. Bijgevolg zal de rechtbank de geldboete gedeeltelijk met uitstel opleggen. Dat moet de beklaagde ertoe aanzetten zich in de toekomst wel aan de reglementering te houden en de kwaliteitsvereisten bij het verhuren van woningen strikter op te volgen.

3.4 Verbeurdverklaring

18. Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van de som van 40.925,000 euro als equivalent van het vermogensvoordeel dat de beklaagde haalde uit het misdrijf. Het gaat om de huurgeden van de verschillende wooneenheden die uit de bewezenverklaarde misdrijven en dus wederrechtelijk zouden bekomen.

19. Aan de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek is voldaan.

De vermogensvoordelen moeten principieel worden verbeurdverklaard, nu ze inherent deel uitmaken van de in hoofde van beklaagden bewezenverklaarde misdrijven. Het is maatschappelijk niet te verantwoorden – wanneer de misdrijven bewezen zijn – dat de veroordeelde de bekomen vermogensvoordelen zou mogen behouden. Dit is een bijkomend signaal naar beklaagden om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven nooit lonend kunnen zijn.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen dient de rechtbank geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de beklaagde.

De rechtbank is evenmin gebonden door het bedrag waarvan het openbaar ministerie de verbeurdverklaring vordert maar kan de geldwaarde zelf bepalen (zie o.m. Cass. 13 november 2007,).

Wanneer de rechter vaststelt dat de zaken die het vermogensvoordeel samenstellen niet meer vindbaar zijn in het vermogen van beklaagden, kan hij de tegenwaarde van dat vermogensvoordeel ramen en de verbeurdverklaring bij equivalent bevelen van deze tegenwaarde.

20. Ten onrechte ging het openbaar ministerie wel uit van 16 maanden huur voor wat woning 3 betreft, terwijl het openbaar ministerie maar dagvaardde voor een periode van 15 juli 2022 tot 23 november 2022, zodat de beklaagde hier maar een illegaal vermogensvoordeel van 4 maanden x 490 euro of 1.960 euro uit bewam.

Wat de wooneenheid nr. 6 besliste de rechtbank dat het misdrijf maar bewezen is voor de periode 14 juli 2022 tot en met 23 november 2022. Voor die periode van 4 maanden bedraagt het vermogensvoordeel 4 x 435 euro of 1.740 euro.

De rechtbank verklaart dan ook in totaal de som van 10.250,00 euro dan ook verbeurd.

21. De verbeurdverklaring maakt geen onredelijke bestraffing uit zodat er ook geen reden is om de bijzondere verbeurdverklaring te beperken.

4. HERSTEL

22. De rechtbank stelt vast dat de beklaagde ondertussen de wooneenheden herstelde. De wooninspecteur bevestigde dat ook in zijn PV van 19 april 2023.

De rechtbank is niet gevat om enige inbreuk op de stedenbouw vast te stellen.

De herstellvordering is dan ook zonder voorwerp.

5. BEOORDELING OP GEBIED

5.1. Vorderingen van

23. stelden zich burgerlijke partij
tegen de beklaagde.

verscheen niet noch iemand voor hem.

24. De beklaagde legt evenwel een dading neer waarin
uitdrukkelijk afstand doen van iedere mogelijke vordering voor de correctionele rechtbank.

houdt voor dat die overeenkomst met bedrog tot stand gekomen is. Op de terechtzitting van 10 november 2025 verklaarde zijn raadsman ook dat hij dermate zwakzinnig is dat hij de volledige omvang van de dading niet begreep.

Dwaling of bedrog moeten natuurlijk bewezen worden. De burgerlijke partij legt hiervan geen enkel bewijs voor. Ook van zijn zwakbegaafdheid ligt geen enkel stuk voor. De rechtbank kan dat hier dan ook niet aannemen. Er is bijgevolg geen reden om de dading nietig te verklaren.

25. Gelet op de tussen partijen gesloten dading, is de burgerlijke vordering van de burgerlijke partijen, , bijgevolg onontvankelijk.

5.2. Overige burgerlijke belangen

26. Omdat de door beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38 (geldboete), 42, 43bis, 65 eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005;
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994;
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382;
Wetb. strafrecht, art.44, 45.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op **tegenspraak** ten aanzien van en
, de burgerlijke partij en op **verstek** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart de beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, A5, A6 en A7, zij het dat de rechtbank het feit van de tenlastelegging A4 enkel bewezen verklaart voor de periode van 14 juli 2022 tot en met 23 november 2022 en de beklaagde voor de overige duur van de incriminatieperiode **VRIJSPREEKT**;
- **VEROORDEELT** de beklaagde voor de bewezenverklarde feiten samen tot een **GELDBOETE** van **24.000 EURO**, dat is een geldboete van 3.000 euro, vermeerderd met de opdecimen (x8);
- verleent **UITSTEL** voor 16.000 euro, dat is 2.000 euro vermeerderd met opdecimen (x8), van het geheel van de geldboete van 24.000 euro voor een termijn van 3 jaar;
- verklaart de eerste beklaagde **VERBEURD** van een bedrag van **10.250,00 euro**, als equivalent van de wederrechtelijk bekomen vermogensvoordelen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en de occasionele redders;
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 34,55 EUR.

HERSTELVORDERING

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vorderingen van _____ en _____ onontvankelijk;
- houdt de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **12 januari 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank, kamer D13M:

, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier